

محمد ساجد

ایم فل ریسرچ اسکالر، شعبہ پشتو، سوات یونیورسٹی

ثناء گل

ایم فل ریسرچ اسکالر، شعبہ پشتو، عبدالولی خان یونیورسٹی مردان

رضوان اللہ خان

ایم فل ریسرچ اسکالر، شعبہ پاکستانی زبانیں، علامہ اقبال اوپن یونیورسٹی

په پښتو ټپه كښې سلبي او ايجابي اقدار

Muhammad Sajid

MPhil Research Scholar, Pashto department University of Swat.

Sana Gul

MPhil Research Scholar, Pashto Department, AWKUM Mardan.

Rizwan Ullah Khan

MPhil Research Scholar, AIOU, Islamabad.

Negative and positive Values in Pashto Tapa

ABSTRACT:

"Tapa" is fundamental in Pashto genres. Thematically, this genre has a lot to offer. Apart from other topics, negative and positive values are also mentioned in this genre. Negative values refer to those elements which lead man and human life towards failure and positive values are those which lead man and life towards success. This research paper examines the negative and positive values in Pashto "Tapa".

KEY WORDS: *Pashto Tapa, negative and positive values, Pashto literature, Pashtun Values.*

د پښتو په اولسي اصنافو كښې ټپه يو داسې انفرادي صنف دى، چې په خاص او عام كښې يو شان مقبوليت لري. او په اولسي اصنافو كښې تر ټولو لرغونې صنف هم گڼلې كيږي. ټپه د مصري او لنډۍ په نومونو هم پېژندلې شي. په فني لحاظ سره د ټپې دوه مصري وي چې ورومې مصري ټپې نهه سېلابه او دوېمې مصري ټپې ديارلس سېلابه وي.

د یو روایت مطابق تپہ خلور زره کاله تاریخ لري - د تپې په خپر بل داسې صنف په ادبیاتو کښې نشته - ځینې خلق ئې د پنجابې په یو صنف "ماهییا" پسې تړي ولې تپه او ماهیا د یو بل نه ډېر توپیر لري - تپه چې څومره خوږه ده، دغه خواږه په "ماهییا" کښې نشته - بله د تپې دواړه مصرعې خپلو کښې تړلې وي ولې د ماهیه مصرعې داسې نه وي - اغلې ډاکټر سلمیٰ شاهین وائی:

"لنډی د پښتو ژبې هغه منفرد صنف دے چې مثال ئې په بله یوه ژبه کښې هم چرته نشته - د پنجاب ماهیا د تحقیق له رویه تر ډېره د لنډی سره سمون خوري ځکه چې دا دواړه په یوه نیمه مصرعه پوره شي - د دواړو اصنافو بحر یو وي په دواړو کښې د مینې اظهار د صنف نازک له رویه کېږي - د دواړو موضوع بنیادي توگه یوه وي او دواړه صنفونه په خپلو عوامو کښې ډېر مقبول دي - د دواړو د وېنا طرز هم یو دے - خو بیا هم د دواړو څه خبرې جدا دي" -^۱

هم دا لیکواله وړاندې د لنډی او ماهیا د توپیر په ضمن کښې لیکي چې:

"په پښتو لنډی کښې همپشه یوه قافیه چلېږي چې د دې سره مختص شوي ده - خو په ماهیا کښې د قافیې هېڅ قېد نشته - دوېم د لنډی په یو نیمه مصرعه کښې د ورومبې نیمگړې مصرعې د دوېمې پوره مصرعې سره مکمل تړون وي او په ماهیا کښې په عمومي توگه د ورومبې نیمگړې مصرعې د دوېمې پوره سره هېڅ تعلق نه وي" -^۲

د ٽپي د فني چوڪاٽ پ ه حقله احمد شاه زغم ليکي :

"لنډي د پښتو د اولسي سندرو يو ستره او مهمه برخه ده -
چي يو مخصوص جوړښت لري - د غير مقفي او عروضي
شعر دے - چي لومړي مصرعه نهمه او دويمه مصرعه ئي
ديارلس سبلا به وي -"^۳

ټپه عموماً په "نه" يا "مه" باندې ختمېږي او لکه د نظم په خپل ځان
کښې پوره مضمون لري - "ځيني ټپي داسې هم وي چې هغه د "نه" او "مه"
په ځاے په نورو ټکو سره ختمېږي - ولې دغه ټپي دومره ډېرې نه وي -
په ټپه کښې د انساني ژوند او رواياتو عکاسي ډېره په ښکلي
شکل سره شوي وي - او د هرې طبقې د خلقو دپاره په کښې بحث مباحثه
وي - داسې نه وي چې گڼې د يوې خاصې ټولنې يا طبقې سره اړوند خبرې
لري - او د ټپي د مقبوليت يو راز هم دغه دے -

په موضوعي ډول د پښتو ټپي په لمن کښې هغه څه راټول دي،
چې احاطه ئي په بل کوم يو صنف کښې نه ليدے شي او نه امکان لري - د
مکان نه د لامکان، د بقاء نه راواخله تر ارتقاء او اختتام پورې موضوعات
ټپه په ځان کښې ډېر په هنري انداز رانغاړي - ژوند د دوه قسمه توکو د
امتزاج نامه ده چې ورته سلبي او ايجابي وييلے شي - انسان چې د کله نه د
زمکې په مخ قدم ايښودے دے نو د دغه دواړو توکو يا قدرونو سره مخ
ژوند کوي - ايجابي اقدار د هغه اړخونو، توکو او عناصرو مجموعه ده
چې د ژوند لارې روانه ساتي او انسان د گوتې نه نيولے خپل مرام پله
بيائي، د انسان شناخت د ځناور نه بېلوي او انسان د انسانيت اصلي
معراج ته رسوي - او سلبي اقدار هغه دي کوم چې د دغه مثبت اړخونو
پرضد زمونږ په زړونو، ذهنونو، خيالاتو او تصوراتو طاري کيږي - په

نورو لفظونو کنبې مونږ داسې وئیلے شو چې ایجابي اقدار یو قسم له د ژوند د مثبت اړخونو مجموعه ده او په سلبي اقدارو کنبې هغه اړخونه راتلے شي، چې د منفي توکو په زمره کنبې راځي او په ټولنه یا چاپېرچل کنبې غندلے شي. غندنه عموماً د هغه څیزونو، دستورونو، رسمونو او خویونو کیري کوم چې انسان د ناکامۍ گړنگ ته اچوي. او د انسان شناخت د اصلي انسان په شکل کنبې نه کوي. د سلبي او ایجابي اقدارو په حقله د پروفیسر ډاکټر اقبال نسیم خټک وینا څه داسې ډول ده:

" ژوند د دوه قسمه قدرونو نه عبارت دے. یو ایجابي او بل سلبي. ایجابي قدرونه په عالمگیره پیمانہ د خپر عام کول غواړي او سلبي قدرونه د دې مخ نیوے کوي. ایجابي قدرونه ژوند ته د امید په پرونو الوت بنی او سلبي قدرونه ئې په شا راکارې. ایجابي قدرونه انسان د سړي توب اعلي معیار ته رسوي او سلبي قدرونه بنده د مایوسی کندي ته ولي. غرض دا چې که په ژوند کنبې د ایجابي قدرونو تله درنه وي نو ژوند بنکله، پرکشش او د نعمتونو نه ډک وي او که په یوه معاشره کنبې د سلبي قدرونو پرېواني وي نو بیا ژوند، ژوند نه شي پاتې کېدے بلکې یو مسلسل مرگ او دائمي عذاب وي." ۵

لکه چې ما وړاندې اووې چې په پښتو ټپه کنبې د ژوند د هر یو اړخ عکاسي او ترجماني شوې ده هم دغه شان په کنبې د سلبي او ایجابي اقدارو په حقله هم ډېر څه موجود دي. ایجابي او سلبي اقدار چونکې زمونږه د ژوند سره لنډې اړیکې لري او چې کوم څیزونه زمونږه د ژوند سره ډېر تړلي وي نو په ادب کنبې ئې اړو مرو نڅښې برېښي. د پښتو ټپې

غېرہ د سلبي او ايجابي اقدارو نه ډېر معموره ده - تر ټولو اول به زه د سلبي اقدارو پلټنه مخې ته راوړم -

سلبي اقدار خو ډېر زيات دي، ولې په دغه سلبي اقدارو کښې يو قدر د نصيب نه گيله هم شامل دے - د نصيب نه گيله عموماً د د نا امېدۍ، علامات دي او انساني ذهن او انساني ژوند د ترقۍ او پرمختيا په ځاے د زوال، پستۍ او ناکامۍ په لور بيائي - کوم خلق چې په ژوند د ځينو ناوړه او کنډو کپرو حالاتو سره مخ شي نو په دغه موقع دوي د خپل تقدير، نصيب او بخت نه په گيلو شروع وکړي - که يو پله ئې دغه فکر او نظر سره اتفاق ممکن وي ولې بل پله دا هم جوته ده چې ژوند کښې خو سختې او ازمېښتونه اړو مرو راځي - د نصيب نه گيله د زنانو په ژبه هم کېدے شي او د نارينو په ژبه هم - د نورو ډېرو ټپو نه علاوه ئې دا ټپې مونږ ته څرک راکوي:

"ابې دادا ته گناه نشته

چا په لیتکو کتلي نه دي نصیبونه"^۶

"باران د سرو گلو وریږي

زه کم نصیبه جولی تشه گرځوومه"^۷

"باران د سرو گلو وریږي

زه کم نصیبه ترېنه تشه جولی ورپه"^۸

د سلبي اقدارو په ضمن کښې راتلونکے يو بل توکے بې وفائي ده - کله چې څوک په وعده کښې پاتې راشې، خپل لوظونه په ځاے نه کړي نو بې وفا گڼلے شي - دغه بې وفائي د مختلفو موقعو په نسبت سره په مختلفو شکلونو کښې کېدے شي - او په ټولنه کښې ښه نه شي گڼلے

کہدے۔ یہ پښتو ټپه کښې د يوې جونې له خلې د خپل اشنا د بې وفايي ذکر څه داسې ليدے شي۔

"اشنا به هله وفا وکړي

چې د مرگي په لاره واخلي قدمونه"^۹

د ابتداء نه انسانانو د خپل ژوند يو خاص معيار او طور طريقي ټاکلې وي۔ د وخت سره د مختلفو خدايانو عبادت کول هم څه ناشنا خبره نه ده۔ په دغه حقله هم بيا د مختلفو خلقو خپل خپل خيالات او تصورات دي۔ مسلمانان چې چرته اباد دي نو دوي د اسلام په دائره کښې داخل دي او د اسلام هر يو امر د ځان دپاره لازم ملزوم گڼي۔ او په يو ځاے کښې هم دا نه غواړي چې د اسلام بندونه مات کړي۔ د نور عبادت نه علاوه کوشش کوي چې د روژو هم پوره پوره اهتمام وکړي۔ او چې څوک د روژو خوړلو هڅه کوي نو پښتو ټپه کښې ورته دا خبره په ډانگ پيئلې کيږي چې:

"اور د دوزخ ورله لازم دے

چا چې په قصد حقې روژې خوړلې وينه"^{۱۰}

زمونږه د يو بل سره د رويو په بدل کښې دوه عناصر وجود مومي چې يو ته دعا او بل ته بد دعائي يا بنېرې وائي۔ دعا زمونږ سره په ايجابي اقدارو کښې راتلے شي او بنېرې په سلبي کښې۔ د دغه دواړو عناصرو ذکر په پښتو ټپه کښې ډېر زيات شوے دے۔ د بنېرو د ذکر په حقله دا يوه ټپه د بېلگې په طور چې:

"اوس مازيگر دے بنېرې مة کړه

ته به د ناز بنېرې کوي رښتيا به شينه"^{۱۱}

پښتون د تورې او مېړانې په حقله يادېږي او په تاريخ کښې ئې د تورې او مېړانې ډېر واقعات او کارنامې رقم دي۔ په دې وجه په هېڅ يو

حال کنبی بی غیرتی، دووسی او دغه رقم کردارونه او کارونه نئ خونبوی -
نئ یواخی دا د یو پښتون نارینه مزاج وی بلکې زنانه هم په دغه لړ کنبی د
دغه فکر پلویانې وی - "موزیگے" هم په ټولنه او چاپېرچل کنبی یو ډېر
ناوړه فرد وی - او په ټولنه کنبی ورته په درنه سترگه نئ شي کتلے - عموماً
دله دؤس دپاره دغه لفظ استعمالیږي - په پښتو ټپه کنبی د دغه پرېوتی
فرد غندنه داسې کیږي :

"اے موزیگیه بلاگیه

نئ دې بلا خوری نئ دې جوڼه قبلوینه"^{۱۲}

"بېگا مې مړ په خوب لیدلې

لکه چې بیا دې موډي ډېر خوړلې دینه"^{۱۳}

"بورقه په سر کړې ترې راووخه

تا د دله په کور کنبی څه لیدلې دینه"^{۱۴}

پښتون د ابتداء نه په ننگ او شرم پائی - او په یو حال کنبی هم بې
ننگی او بې غیرتی نئ خونبوی - او چې څوک په ټولنه کنبی بې ننگی او
بې ټپي ترسره کوي نو په پښتنه ټولنه کنبی ورته د پېغور خله بیرته کیږي -
لکه چې پروفیسر ډاکټر اباسین یوسفزے لیکي:

"څوک چې د پښتونولۍ د قانون مخالف کار وکړي نو بیا

ئې ورته خلق وخت په وخت یادوي دغه پېغور دے وائی

چې دا د تورې د گذار نه هم سخت وی"^{۱۵}

پښتانه نارینه او زنانه دواړه په یو شان ننگ خفه کیږي او په خپل
ننگ سر ورکوي - تر دې چې بې ننگه فرد ته هم د قدر او عزت په نظر نئ
شي کتلے - لکه چې د پښتو یوه ټپه ۵۵:

"بې ننگه یاره خداے دې واخله

خلاصہ دې نئے کړم د موذي له پېغورونو^{۱۶}

د دې نه علاوه که چرته یو پښتون زلمه په هر ډگر پېش شوې دے نو پښتنې جونې ورته تل په ننگ د پاتې کېدو او د ننگ د خیال ساتلو پوره وینا کړې ده. د دې نه مونږ ته دا ثابتیږي چې بې ننگي یو ناوړه، منفي او سلبي قدر دے. دغه ټپې د بې ننگۍ د غندنې څرک راکوي چې:

"بې ننگي مه کوه جانانه

په بې ننگۍ جنگونه چا گټلي دینه"^{۱۷}

"بې ننگي تا وکړه جانانه

د جینکو پېغور دې ماته پرېښودنه"^{۱۸}

څه ډول چې په پښتنه ټولنه کېږي بې ننگي او بې ننگه تن نه شي قبلولې کېدې هم دغه شان حال د بې پټۍ او بې غیرتۍ وي. بې پټي او بې غیرتې هم د پښتونولۍ په نزد ناوړه کردارونه دي. ځکه خو وائي کنه چې:

"پت گر په سرو وینو کېږي خوښ یم

تل په بې پټ د ټول جهان وي تهمتونه"^{۱۹}

"پښتون غیرت د پښتو غواړي

کار د پښتو کړه بې غیرت مه شي مئینه"^{۲۰}

بې ننگي، بې پټي او بې غیرتې درې واړه د پښتنو اصلي تشخص او د پښتونولۍ اصلي ډهانچې ته زیان او نقصان رسوي.

په دې خبره د ټولو انسانانو سر خلاص دے، چې نفاق یا بې اتفاقي یو ډېر ناوړه عمل دے. د دې سره که یو خوا اخوت او رواداری ته تېهېس رسي نو بل پله د انساني مزاج سره ښايي هم نه. بې اتفاقي انسانان، ډلې،

تپلې او تپې کمزورې کوي - او د دښمن د بر کېدو سوب جوړېږي - په پښتو تپه کېنې د نفاق غندنه داسې شوې ده:

"پښتانه وار په سره یو دي

ورک دې نفاق شي چې به دوی جدا کوي" ^{۲۱}

پښتنو د خپل ژوند د معیار د لوړولو دپاره عموماً زیات مثبت اقدار خپل کړي دي - او ډېر داسې اړخونه شته چې په پښتونولي او اسلام کېنې یو شان دي - بې ادبي په اسلامي لحاظ سره هم د غندنې وړ عمل دے - او په پښتونولي او عام ژوند کېنې هم ښه نه شي منلے - د بې ادبي په ځای بیا "ادب" او احترام ایجابي توکي دي - د بې ادبي تذکره په دې تپو کېنې شوې ده:

"بې ادبي زما نه اوشوه

په امری مې د یار مخ ته وکاتنه" ^{۲۲}

"بې ادبي زما نه اوشوه

په خطایی مې د یار مخ ته وکاتنه" ^{۲۳}

څنگه چې په پښتو تپو کېنې د سلبي اقدارو تذکره او بیا بیا یادونه شوې ده، هم دغه شان ئې په غېږه کېنې ایجابي اقدار ځای دي - ایجابي اقدار یو ډېر بنیادي کردار لوبوي او د انسان او انساني ټولني په ښه راځي - هسې خو د ایجابي اقدارو بریدونه ډېر پراخه دي، خو په دغه اقدارو کېنې یو توکے د ښه کارونو ستائنه هم ده - پښتون نه یواځې په خپله توریالے دے، او د خپلو مرانو په تذکرو پائي بلکې د نورو خلقو په دغه کردار هم خوشحالیږي - د ستائني سره د هڅه کوونکي یا مبارزه کوونکي حوصله نوره زیاتیري، هم په دې وجه ئې مونږ په ایجابي اقدارو کېنې ذکر کولے شو - لکه د مثال په توگه دغه یوه تپه چې:

”احمدہ خداے دی جنتی کرہ

تر هندوستانہ پوری تا کرہی جنگونہ“^{۲۴}

میرانہ یا میرانہ د پبنتون یاد صفت او د پبنتونولی۔ مشهور قدر
دے۔ پبنتون چہی چرتہ وی نو تل بہ د میرانہی مظاہرہ کوی او د نورو خلقو
دغہ وصف بہ ہم خوبنوی۔ میرانہ وصف نہ یواہی پبنتانہ نارینہ خوبنوی
بلکہ پبنتنی زانہ ئی ہم خوبنوی۔ لکہ چہی دا تپہ دہ:

”اشنا می جنگ کبھی سرور کرے

حکہ همزولو کبھی سرلوری ناستہ یمہ“^{۲۵}

کہ یو پلہ میرانہ د پبنتون بنہ وصف او د پبنتونولی۔ بنہ قدر دے
نورسره ئی خیل افادیت او ارزبنت ہم شتہ۔ د میرانتوب دپارہ د زرہ ور
توب ضرورت وی۔ حکہ خو وائی:

”برے بہ مومی زرہ دی کلک کرہ

پہ بی زرہ توب باندی برے نشتہ مئینہ“^{۲۶}

انسان پہ ژوند کبھی عموماً د دوه قسمہ تصوراتو سرہ مخ کیڑی
چہی یو تہ قنوطیت او بل تہ رجائیت وائی۔ د رجائیت نہ مراد امید ساتل
وی۔ انسان پہ امید پائی او امید یو ډول انسان له سکون ورکوی۔ او
انسان تہ دا خیال راولی چہی پہ بدو حالاتو پسپی یو رون سحر ہم راتلونکے
شتہ۔ لغت ”القاموس الجدید“ د رجائیت معنی امید او تمنا کرہی دہ۔^{۲۷}
لغت ”بیان اللسان“ ہم رجائیت پہ دغہ معنو کبھی بنودلے دے۔^{۲۸} د
رجائیت لفظ دپارہ پہ انگریزی ژبہ کبھی (optimism) تورے پکارولے
شی، پہ نورو لغتونه کبھی ہم د خوشبینی او امید پہ معنو سرہ بللے
شورے دے۔ انگلش اکسفورڈ ډکشنری د (optimism) معنی داسپی بنودلے

- ۵۵

"hope" امید

-Hopefulness - پُر امید کبڈل^{۲۹}

د رجائیت تصور پہ تحریری ادب کبھی ہم د ابتداء نہ تر دی دمہ پہ
برجته ڊول موجود دے۔ لکه د مثال دپاره د قلندر مومند دا شعر چي:

"په دي توره درنه شپه کبھی ما
چراغ د وینو بل کپرو
د امید په رڼو ستورو زما ذهن
افلاکي دے"^{۳۰}

او د تحریری ادب نه پس که مونږه د اولسي شاعری په لور نظر
وکړو نو په اولسي ادب کبھی هم د دغه ایجابی قدر په حقله نمونی په نظر
راخي۔ لکه د مثال دپاره دا ټپي چي:

برے به راوړي که خداے کاندی
زلمي د ننگ جامي په تن میدان ته ځینه"^{۳۱}
"بیا به سپرله په وطن راشي
بلبله مہ ژاره چي ژمے منے ځینه"^{۳۲}

انسان چي په کومه خطه کبھی پیدا شي، فطري طور په دغه خطه
او خاوره مئین وي۔ او بیا د دغه مینې له امله د خپلې خطې یعنی وطن
خیال د زړه نه ساتي۔ د وطن مینه هم د ایجابی اقدارو نه یو بنه قدر دے۔
دغه تصور هم په ادب کبھی د ابتداء نه موجود دے او د تحریری ادب نه
پس ئي په اولسي ادب کبھی هم نخبني نخبانې جوتې برېښي۔ لکه د
بېلگي په توگه دغه یوه ټپه:

"بي تورو هيخ شے مزه نه کا

بخت د هغو دے چې وطن په تورو خورینه^{۳۳}

د انسان دپاره چې کوم خیزونه ډېر بنيادي دي په دغه خیزونو کېني
ازادي هم شامل ده. انسان چې چرته ژوند کوي نو د ده دپاره ازادي لازمي
او ضروري وي. چې ازادي نه وي نو انسان د خپلو خيالاتو او احساساتو
مظاهره په بڼه شان سره نه شي کولې. د ايجابي اقدارو نه يو بڼه قدر ازادي
هم دے. د ازادۍ تصور د دغه ټيپي نه په ډاگه دے چې:

"بېرغ زما په قبر هسک کړي"

په شهادت د ازادۍ جنت له حمه^{۳۴}

د پښتو ټيپي موضوعي بريدونه ډېر پراخه او وسيع دي. په
موضوعي لحاظ سره ئې د ژوند ډېر اړخونه احاطه کړي دي. د نورو ډېرو
موضوعاتو نه علاوه په کېني د سلبي او ايجابي اقدارو ونډه هم ډېره ده.
چې په دې ليکنه کېني ئې مالنده شان جائزه اخستې ده.

حوالې

- ۱ سلمیٰ شاهين، ډاکټر، د پښتو ټيپي سماجي او ثقافتي اثر، جدون پريس
پېښور، ۱۹۸۸-۸۹، مخونه ۲۰-۲۱
- ۲ همدغه اثر، مخ ۲۲ همدغه اثر، مخ ۲۳
- ۳ زغم، احمد شاه، فولکلور او فولکلوري ادبيات، افغانستان ملي تحريک
فرهنگي خانگه، ۲۰۱۵ء، مخ ۷۸
- ۴ جهان عالم، ډاکټر، پښتو ادب په يو نظر کېني، گران خپرندويه ټولنه سوات،
۲۰۱۸ء، مخ ۱۲۰
- ۵ خټک، اقبال نسيم، ډاکټر، خوشحال او جماليات، پښتو اکېډمي پېښور
يونيوستي، ۱۹۸۶ء، مخ ۴۰۱
- ۶ سلمیٰ شاهين، روهي سندرې (دوېم جلد)، پښتو اکېډمي پېښور پوهنتون،
۱۹۸۴ء، مخ ۴۱

- ۷هم دغه اثر، مخ ۵۵
۸هم دغه اثر، مخ
۹هم دغه اثر، مخ ۴۴
۱۰هم دغه اثر، مخ ۴۹
۱۱هم دغه اثر، مخ ۵۰
۱۲هم دغه اثر، مخ ۵۳
۱۳هم دغه اثر، مخ ۶۳
۱۴هم دغه اثر، مخ ۶۰
۱۵ اباسين يوسفزى، ډاکټر، پښتون حمزه، د افغانستان د علومو اکاډمي،
۱۳۹۸ هـ ش، مخ ۱۵۰
۱۶ سلمی شاهین، روهي سندرې (دوېم جلد)، مخ ۶۸
۱۷هم دغه اثر، مخ ۶۸
۱۸هم دغه اثر، مخ ۶۸
۱۹هم دغه اثر، مخ ۷۰
۲۰هم دغه اثر، مخ ۷۳
۲۱هم دغه اثر، مخ ۷۲
۲۲هم دغه اثر، مخ ۶۲
۲۳هم دغه اثر، مخ ۶۲
۲۴هم دغه اثر، مخ ۴۱
۲۵هم دغه اثر، مخ ۴۵
۲۶هم دغه اثر، مخ ۵۸
۲۷مولانا وحید الزمان قاسمی کیرانوی، القاموس الجرید، اداره اسلامیات لاهور، ۱۹۹۰ء، ص ۳۲۹
۲۸ قاضي زین العابدین سجاد منیر ٹھی، بیالمتان، سن ندرت، ص ۳۰۸

29 www.english-Oxford-Dictionary.com,Difinition-of-optimism,5,11,2022

۳۰ قلندر مومند، سباون، قلندر مومند ریسرچ سبیل پبلسور، ۲۰۱۹ء، مخ

۱۳۷

۳۱ سلمی شاہین، روہی سندری (دوہم جلد)، مخ ۵۸

۳۲ ہم دغہ اثر، مخ ۶۱

۳۳ ہم دغہ اثر، مخ ۶۲

۳۴ ہم دغہ اثر، مخ ۶۳